

Mál nr. 96/2006

**M
og**

Vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar verslunarmiðstöðvar

Ágreiningur um bótaskyldu vegna slyss við útidyr verslunarmiðstövar.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 18.5.2006, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 29.5.2006.

Málsatvik.

Þann 16.12.2004 var M á leið í verslunarmiðstöðina V. Gekk hún inn um dyr að norðvestanverðu á 1. hæð. Er slysið varð, voru í dyrunum rafmagnsknúnar vængjahurðir með tímarofa og opnuðust dyrnar með því að ýta á sérstakan hnapp. Við rannsókn lögreglu í september 2005 kom í ljós að sams konar hurð á 2. hæð verslunarmiðstöðvarinnar hélst opin í 15 sekúndur og var svo í 7 sekúndur að lokast. Í febrúar eða mars 2005 hafði hurðabúnaðinum verið breytt, þar sem slysið varð. Engin rannsókn fór fram á hurðabúnaðinum í kjölfar slyssins.

Í lögregluskýrslu af M, sem tekin var þann 6.10.2005, kvaðst hún í umrætt sinn hafa komið að dyrunum opnum og ætlað að ganga inn, en þá hafi þær lokast, hún klemmst á milli tveggja hurða og fallið svo í gólfið. Hún hafi ekki tilkynnt um atvikið, þar sem hún hafi verið í áfalli. Í símaskýrslu nokkru síðar kvað M að hún hafi ekki festst á milli hurða. Hurðirnar hafi opnast út og rétt áður en hún kom að þeim hafi þær farið til baka og önnur þeirra rekist harkalega í hægri handlegg og við höggið hafi hún fallið aftur fyrir sig á stéttina utan við dyrnar. Kvað M að sér hafi fundist hurðin lokast nokkuð hratt. Er M tilkynnti um atvikið til V hafi starfsstúlka hjá V tjáð henni að "...þau hafi í raun verið að biða eftir þessu."

Í lögregluskýrslu af fyrirsvarsmanni V kom fram að engin sérstök úttekt hafi verið gerð á hurðunum eftir óhappið. Þær hafi verið settar upp á sínum tíma eftir leiðbeiningum framleiðanda og þá hafi þær verið teknar út af Vinnueftirlitinu án athugasemda. Hafi dyrnar verið ætlaðar fyrir fólk í hjólastólum og aðra fatlaða. Breytingar sem gerðar voru á hurðunum á útmánuðum 2005 hafi falist í því að rafmagnsrofar hafi verið fjarlægðir og fólk beint að miðjuhurð með skynjara sem nemur hreyfingu þess.

Álit.

Ekkert liggur fyrir um það að ætla megí að umræddur hurðabúnaður hafi verið bilaður eða vanbúinn að öðru leyti. Ummæli sem eiga að vera höfð eftir starfsmanni V duga í engu sem sönnun þar að lútandi. Þá er ósannað að dyraumbúnaðurinn hafi verið óforsvaranlegur eða ekki fullnægt þeim kröfum sem gera má til slíks búnaðar hvað öryggi varðar. Bótaábyrgð verður því ekki felld á V vegna þess líkamstjóns sem M varð fyrir.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu V.

Reykjavík, 20. júní 2006.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.